

ת"פ 25122/11/13 - מדינת ישראל נגד יחזקאל מלמד

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 25122-11-13 מדינת ישראל נ' מלמד
בפני כב' סגן הנשיאה, שמעון שטיין

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יחזקאל מלמד

הנאשם

הכרעת דין

מייד לאחר שמיעת הראיות בתיק, ביום 8.9.2015, מצאתי להורות על זיכוי של הנאשם, להלן נימוקיי:

1. כתב האישום מייחס לנאשם עבירות של איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז 1977 (להלן: "**החוק**") ועבירה של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם, עבירה לפי סעיף 287 (ב) לחוק.
2. כעולה מכתב האישום, הרי שבהיות הנאשם הבעלים והמשכיר של דירות מספר 18 ו- 19 ברחוב בראשון לציון (הנאשם מתגורר בדירה 18 בעוד שהמתלונן - השוכר, גר עם משפחתו בדירה 19 - ש.ש.), ובשעה שעמדה בתוקפה החלטת בית משפט השלום בראשון לציון, בה"ט 10643-09-13 מיום 9.9.13, אשר ניתנה בהסכמת הצדדים, שלפיה, ניתן צו הדדי למניעת הטרדה מאיימת, כאשר נאסר על הצדדים הנאשם והמתלונן ליצור קשר ביניהם במישרין או בעקיפין. עוד נאסר על ניתוק מערכות מים וחשמל. הצו האמור חל על הצדדים אף ביחסים עם אשת המתלונן וילדיו ועמד בתוקפו עד ליום 3.12.13.
3. על פי הנטען בכתב האישום, בתאריך 15.9.13, בשעה 19:30, ירד הנאשם במעלית הבניין ופגש בלובי את בנו של המתלונן- קטין יליד 2002. ניגש אליו, נגע בכתפו ואמר לו כי יהרוג את אביו וכי הוא - אביו, גנב". המתלונן ששמע את הדברים פנה לנאשם וביקשו לחדול ממעשיו, ובתגובה לכך אמר הנאשם למתלונן כי למחרת ינתק לו את הגז.

4. מטעם המאשימה העידו המתלונן וכן רס"מ נוביק ערן - סייר תנועה אשר הגיע למקום. מטעם ההגנה העיד הנאשם בעצמו.
5. על פי המסמכים והעדויות שבתיק, הרי שבתאריך 2.9.13 הגיש המתלונן בקשה לצו מניעת הטרדה מאיימת במעמד צד אחד כנגד הנאשם. בבקשה נטען על ידי המתלונן כי הנאשם המתגורר בדלת הסמוכה לדירה בה גר, נוהג באופן קבוע לנתק מים, חשמל וכו' וכן אוהב לאיים.
6. בדיון שהתקיים בפניי בבקשה, במעמד המבקש בלבד חזר על טענתו כי הנאשם נפגש עם הילדים פעמיים ולא מפסיק לקלל. על בסיס הבקשה והאמור בדיון ניתן על ידי צו במעמד צד אחד האוסר על הנאשם להימנע מליצור קשר כלשהו עם המבקש - המתלונן ועם בני משפחתו הגרים יחד עם עימו הן במישרין והן בעקיפין, עוד קבעתי כי נאסר על הנאשם לבצע פעולות שיש בהן כדי לנתק את מערכת החשמל, הגז והמים.
דיון במעמד הצדדים נקבע ליום 9.9.13.
7. בדיון שהתקיים ביום 9.9.13 במעמד הצדדים בפני כב' השופטת יעל בלכר, בו יוצג הנאשם על ידי עורך דין, עדכן ב"כ הנאשם את בית המשפט, כי המשיב - הנאשם, מקיים הליך אזרחי - תביעת פינוי כנגד המתלונן ודיון בו אמור להתקיים ב - 30 לאותו חודש. וכי הגשת הבקשה על ידי המתלונן לא נועדה אלא לקבל "נקודות זכות" בתביעה המרכזית.
8. המתלונן הציג בדיון קבלה של טכנאי, ע"ס 200 ₪ בגין תיקון דוד, כאשר נרשם בקבלה "**החוטאים היו חטואים** (כך במקור - ש.ש) **דבר שנעשה לא במקרה אלא במכוון**". עוד מסר המתלונן בדיון כי יכול להביא את בנו בן 11, אשר המשיב פנה אליו ואמר לו: "**אבא שלך גנב**" עוד הוסיף כי המשיב אינו מפסיק לאיים. הגיש תלונות במשטרה, כאשר המשיב הודה בפני שוטר כי ניתק למתלונן את החשמל. עוד מסר באותו דיון כי האיומים החלו כ - 4-5 חודשים טרם הגשת הבקשה, עוד הוסיף המתלונן וציין כי הוא בשלבים לפנות את הדירה וכי אין לו בעיה שיינתן צו הדדי.
9. על יסוד האמור, ניתן צו הדדי על ידי כב' השופטת בלכר למניעת הטרדה האוסר על הצדדים ליצור קשר במישרין או בעקיפין, כן נאסר ניתוק מערכת חשמל, גז, מים וכו"ב.
10. יצוין, כי המסמך שהוצג: חשבונית/ קבלה, הינו צילום חתוך בקצותיו, נושא תאריך 4.9.13, שעה 15:00 ללא שניתן לזהות בו את שם מוציא החשבונית, כתובתו וכן לא את חתימתו.
11. עד התביעה רס"מ נוביק ערן, מסר בעדותו כי הגיע למקום כסייר וזאת נוכח אירוע שהתקבל בתאריך 15.9.13 שעה 19:40 כאשר המודיע, הוא המתלונן, הטוען כי השכן מאיים עליו כאשר יש נגדו צו

הרחקה. עת הגיע למקום פגש במתלונן אשר מסר לו כי הוא שוכר את הדירה משכנו, הנאשם. עוד מסר כי החשוד - הנאשם, הגיע ואמר לבנו בן ה - 11: **"אני מחר אהרוג את אבא שלך"** גם הילד שהיה במקום אמר זאת בפניו. על בסיס האמור, מצא לעכב את הנאשם.

12. בחקירתו הנגדית ובהמשך למה שרשם בדו"ח הפעולה כי המתלונן טען בפניו כי הנאשם שובר לו את הדואר, הרי שלא זכר אם מצא לבדוק האם אכן תיבת הדואר של המתלונן שבורה.

13. המתלונן, משה סויסה מסר בעדותו כי התגורר בדירת הנאשם זה כשנה, בהתחלה הכל היה בסדר אולם, עקב קשיים אליהם נקלע ואיחור בתשלום שכר הדירה פעם או פעמיים, הנאשם "התהפך", החל להתנהג בצורה זועתית כלפי כל המשפחה; ניתוקי מים, גז וגוף החימום ובהמשך עבר לאיומים. הוא פנה מספר פעמים למשטרה אולם: **"לא יצא מזה כלום"**. (עמ' 7 שורה 11 לפרוטוקול).

לאחר מתן צו ההרחקה, פגש הנאשם בבנו בלובי של הבניין, הוא עצמו עמד במקום בו לא ראהו הנאשם, אולם, הוא שמע את הנאשם אומר לבנו: **"אבא שלך גנב, שקרן, אני יהרוג את אבא שלך"** (עמ' 7 שורות 13-14). הוא מיד נכנס ללובי, שאל את הנאשם למעשיו, ואז החלו צעקות, העד הודיע לנאשם כי יזמין משטרה וכי יש כנגדו צו הרחקה אולם הנאשם השיב לו במילים: **"אני מחרבן על בית המשפט לא מעניין אותי אני יהרוג אתכם, את כולכם"** עוד קילל את אשתו והילדים. נוכח כך מצא להזמין משטרה. כאשר הגיע השוטר, ושאל את בנו מה היה החליט השוטר לעצור את הנאשם. עוד העיד המתלונן על כך שבזמן האירוע התעסק עם תיבת הדואר שלו, אשר נשברה וכי שוברים לו אותה כל יום עם מברג. עוד מסר כי בנוסף לחבלות בתיבת הדואר, חותכים לו את הגז והחשמל.

14. לאחר שהתובע רענן את זכרונם של העד בדברים אותם מסר במשטרה, הוסיף העד וציין כי הנאשם הודיע לו באותו מעמד כי הוא יוציא לו את כל מה שיש לו בבית, יפנה את ביתו, יחתוך וינתק את הגז והחשמל (עמ' 8 שורות 10-12). העד הכחיש כי הוא עצמו איים על הנאשם, שכן הוא איננו **"טיפוס מאיים"**.

באשר לגרסה אותה מסר הנאשם במשטרה שלפיה הוא - העד איים על הנאשם כי יכניסו לבית הסוהר עוד באותו הלילה השיב: **"אמרתי לו אני אזמין משטרה, יעצרו אותך, אתה תהיה עצור היום, אולי אמרתי משהו כזה"** (עמ' 8 שורה 18).

כן הכחיש את גרסת הנאשם במשטרה, שלפיה העד הוא זה שפנה ראשון לנאשם. ולגרסת הנאשם שלפיה כלל לא פגש את בנו באותו היום טען כי הנאשם משקר. כאשר נשאל מדוע בנו, הקטין, שזומן כעד תביעה לא התייצב למשפט השיב כי בנו עבר טראומה ונוכח כך שאשתו סירבה שהוא יגיע לבית המשפט.

15. בחקירתו הנגדית, אישר העד כי אכן הפסיק לשלם את שכר הדירה וזאת משום שלדבריו ידע : "כי **הולכים לסיים את העניין בצורה לא יפה ואמרתי ניפגש בבית המשפט**" (עמ' 9 שורה 18) ובהמשך : **"אחד שמאיים עליי ועושה לי צרות אני הולך לשלם לו שכר דירה בית המשפט יחליט"** (עמ' 9 שורה 23). לשאלה מתי פינה את הדירה השיב כי עוד הרבה לפני שניתן כנגדו צו פינוי, וזאת עוד הרבה לפני התאריך 30.9.13 (עמ' 10 שורה 3). יחד עם זאת, בהמשך, חזר בו מהאמור ואישר כי פינה הדירה לאחר שניתן נגדו פסק דין. עוד המשיך והכחיש כי פינה את הדירה רק בעקבות פעולות הוצאה לפועל וחברה קבלנית שפינתה את הדירה ואחסנה את חפציו. אולם, חזר ואישר כי לא שילם את דמי השכירות הן משום קשייו הכלכליים וכן נוכח התנהגותו של בעל הבית - הנאשם, אשר ניתק החשמל בביתו.

16. לטענת הסנגור, שלפיה מצא לפנות ולהגיש תלונות נגד הנאשם במשטרה זאת על מנת להישאר בדירה למרות שלא שילם דמי שכירות, השיב: **"אני מקבל אימים אני חייב להגיש תלונות"** (עמ' 11 שורה 21). יחד עם זאת, כאשר נשאל אם הגיש תלונות על אימים, הוא תיקן וציין כי התלונות היו על ניתוק חשמל. כאשר חוזר הסנגור ומטיח בפניו כי כל פעולותיו כנגד הנאשם הן בבקשה להוצאת צו ההרחקה והן תלונותיו במשטרה היו על מנת להישאר בדירה ולא לשלם את שכר הדירה, השיב המתלונן: **"נתתי וידאו למשטרה שאשתי צילמה את ההתנהגות שלו"** (עמ' 12 שורה 14). (יצוין כי במסגרת ניהול ההוכחות לא הוצג סרטון וידאו כאמור - ש.ש.).

17. עוד אישר המתלונן כי בתחילת השכירות שילם הן את שכר הדירה, הגז, הארנונה והחשמל אולם בהמשך חדל ולא שילם דבר לנאשם. כיום, הוא מצוי בפשיטת רגל. ובאשר לתשלומים, הרי שכבר בחודש מאי 2013 אחר בתשלום ובהמשך בחודש יוני 2013, כבר לא שילם דבר. עוד חזר וציין בחקירתו הנגדית כי הנאשם חתך לו את הגז וכי יש לו וידאו שאשתו צילמה את הנאשם שהוא דופק עם לום (עמ' 14 שורות 18-19). באשר להודעת האזהרה שהוצאה כנגדו על ידי רשם ההוצאה לפועל, בתאריך 19.11.13 (ס/1) השיב: **"ת. לא זוכר שקיבלתי דבר כזה, יכול להיות שקבלתי"** (עמ' 14 שורה 28).

18. ב"כ המאשימה אשר היה ער למשמעות אי העדת הבן, ביקש את התייחסות העד לכך ובתשובה לתובע השיב: **"אני לא מעוניין להביא את הבן שלי לעדות, אני מבין שזה פוגע באיכות הראיות"** (עמ' 14 שורה 32).

19. הנאשם מסר בעדותו כי הוא עצמו גר בקומה 5 ואילו המתלונן ומשפחתו, התגוררו בשכירות בדירה השייכת לו, ממולו, באותה הקומה. עם תחילת השכירות היה אמור המתלונן להעביר את חשבונות החשמל, המים והארנונה על שמו, אולם הוא לא עשה כן ומשכך נאלץ הנאשם לשלם עבורם. המתלונן העביר אך את השכר החודשי. באשר ליום האירוע, הרי שהוא ירד מדירתו, ראה את המתלונן עומד בצד שמאל בלובי ומתעסק בתיבת הדואר. המתלונן פנה אליו ואמר לו: **"אני אכניס אותך עוד לבית הסוהר"** ואני אמרתי לו: **"שק לי בתחת והמשכתי ללכת"** (עמ' 16 שורות 1-2).

לא היה עם המתלון איש, לרבות לא בנו שאותו הוא מכיר. עוד סיפר הנאשם כי לא קיבל תלונות במשטרה וכי הצליח בסופו של דבר לפנות את המתלון ומשפחתו, אולם זאת באמצעות ההוצאה לפועל. הנאשם הכחיש כי חיבל בתיבת הדואר של המתלון או שגנב ממנו מכתבים וגרם נזק לאופניו. המתלון חייב לו כ - 60 אלף ₪ ולא שילם עבור 5-6 חודשים שכר דירה.

20. לשאלת הסנגור מדוע לדעתו פנה המתלון לבית המשפט, השיב הנאשם כי הוא - המתלון, רצה להשתלט על ביתו. עוד חזר והכחיש כי חיבל בדוד המים והגיב: **"הדוד שייך לי, אני אחבל בדוד שלי"** (עמ' 18 שורה 8). באשר לקבלה אותה צירף המתלון בענין החבלה בדוד השיב: **"הוא גם יכול לפרוץ לבית שלו ולהגיד שאני פרצתי לו את הבית"** וכי: **"הטכנאי יכול לרשום מה שהוא רוצה אולי הוא חתך את החוטים, אני לא חתכתי את החוטים"** (עמ' 18 שורות 11-14).

21. לשאלת התובע על תלונות חוזרות ונשנות של המתלון במשטרה ומדוע יעשה כן אם אין בכך אמת. השיב הנאשם: **"גם אני יכול ללכת להתלון במשטרה"** (עמ' 20 שורה 8). עם זאת, אישר הנאשם כי היה במשטרה פעמיים או שלוש וכי בנוסף לכך הגיעה משטרה לביתו עוד פעמיים או שלוש. כמו כן הוסיף וציין כי המתלון נהג לעשות פרובוקציות כלפיו, כל אימת שהזמין (המתלון) משטרה כנגדו. וכדבריו: **"הוא (המתלון) התחיל לצעוק, דפק על הדלת, הוא צעק קרעת לי את החוטים"** (עמ' 20 שורה 16). הנאשם חזר והכחיש בתוקף כי בזמן האירוע הנטען בכתב האישום בנו של המתלון היה במקום, כן חזר והכחיש כי ניתק למתלון חשמל, גז ומים. אם כי אישר שבמשטרה אמרו לו שאסור לו לבצע פעולות כאלה, נוכח כך שהמתלון שוכר את ביתו.

22. במסגרת פרשת ההגנה הציג הסנגור את החלטת רשם ההוצאה לפועל מיום 19.11.13 המאשרת המצאת אזהרה הכוללת הודעת פינוי מלאה - ס/1 וכן הצעת מחיר חתומה על ידי הנאשם של חברה קבלנית לפינוי המושכר מיום 5.11.13 (ס/3).

23. בהודעתו במשטרה (ת/2) מיום 15.9.13 שנמסרה לאחר אזהרה הכחיש הנאשם כי איים על המתלון ולדבריו הוא פגש את המתלון באותו היום, בשעה 19:30, ליד תיבת הדואר, המתלון אמר לו כי יכניסו לבית סוהר עוד הלילה ובתגובה לכך אמר לו הנאשם: **"נשק לי את התחת והלך"**. עוד הכחיש כי נפגש באותו יום עם בנו של המתלון או עם אחד מבני משפחתו. לשאלת החוקר כיצד מסביר את גרסת המתלון על כך שאיים על בנו, משיב הנאשם כי הוא מוכן לעבור בדיקת פוליגרף, הוא כאמור לא ראה את הבן, לא התעסק עימו ולא עם אדם כלשהו מבני משפחתו. לשאלת החוקר האם זו הפעם הראשונה שיש תלונה נגדו השיב כי לפני כחודשיים היה אותו הדבר אולם אז לא קראו לו ולא הזמינו אותו וכי הוא פועל רק על פי עצת עורך דינו.

24. המדובר בענייננו בגרסה מול גרסה, גרסת המתלון מול גרסת הנאשם, אשר הכחיש לכל אורך הדרך, החל מחקירתו במשטרה ובהמשך בבית המשפט את תלונת המתלון.

25. מצאתי להעדיף ללא כל היסוס את גרסת הנאשם על זו של המתלון. בעוד שהנאשם עשה עליי רושם אמין, אין בידי לקבוע כן ביחס למתלון. מצאתי בעדות המתלון סתירות לעניין התנהלותו מול הנאשם כאשר לגרסתו מיד ולאחר הוצאת צו ההרחקה ההדדית, בסוף אותו החודש - ספטמבר 2013 וללא שהיה צורך לנקוט כנגדו הליכי הוצאה לפועל לפיה יעזוב את ביתו, הרי שבפועל, הוא ומשפחתו פונו מהדירה בסיוע ההוצאה לפועל אך בחודש ינואר 2014.

26. אף שניתן היה לעגן את גרסתו של המתלון ולתומכה בראיות אשר המתלון כדבריו יצר, דהיינו אותו סרטון וידאו שכביכול מסר למשטרה וכן צילומים שצלמה אשתו את הראייה כשהוא מנתק בלום את מערכת הגז, הרי שאלה לא הוצגו בבית המשפט.

וכן, ובעיקר, מניעת התייצבות בנו הקטין, אשר אמור היה לשמש כעד תביעה עיקרי למעשה איום כלפיו.

עוד מצאתי להפנות לאותה חשבונית מיום 4.9.13 של טכנאי עלום שם אשר הוצגה בדיון לעניין הבקשה לצו למניעת הטרדה מאיימת ובה רישום לגבי החבלה המכוונת בחיתוך חוטי החשמל של הדוד החשמלי. האפשרות שמדובר ביצירת ראייה על ידי המתלון, יום לאחר הוצאת הצו, במעמד צד אחד וטרם קיום הדיון במעמד שני הצדדים וכן הגשת תלונות שווא כנגד הנאשם על רקע רצונו של המתלון להמשיך ולהתגורר בדירה כאשר הוא חדל ונמנע מתשלומי שכר הדירה, הארנונה, המים והחשמל, למשך תקופה לא קצרה, לא נראית מופרכת בעיניי.

27. בנסיבות אלה, אין בידי לקבוע כי המאשימה עמדה בנטל הראיה והשכנוע ואני מוצא לפיכך לזכות את הנאשם.

28. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מיום קבלת הכרעת דיני זו.

29. המזכירות תעביר הכרעת דין זו לצדדים.

ניתנה היום, ז' חשוון תשע"ו, 20 אוקטובר 2015, במעמד הצדדים

חתימה